

VISIO- PAPERI

Suomen opiskelijakuntien liitto
SAMOK

- 3 OSAAMINEN
- 5 TOINEN ASTE JA HAKEUTUMINEN
KORKEAKOULUTUKSEEN
- 7 OPISKELU JA OPETUS
KORKEAKOULUSSA
- 9 TYÖELÄMÄ

- 10 KOMPETENS
- 11 ANDRA STADIET OCH ATT SÖKA
TILL HÖGRE UTBILDNING
- 13 STUDIER OCH UNDERVISNING
VID HÖGSKOLARNA
- 15 ARBERTSLIVET

OSAAMINEN

Oman alan osaamisen ohella niin sanottujen yleispätevien taitojen merkitys kasvaa. Digitalisaatio, teknologinen kehitys ja muut megatrendit haastavat työn tekemisen tapaa kaikilla aloilla. Olemassa olevan tiedon määrä kasvaa taukoamatta.

Tämän muutoksen myötä yksi ihminen ei voi hallita kaikkea oman alansa tietoa. **Uuden omaksuminen ja hankitun tiedon soveltaminen nousevat keskeisiksi työelämätaidoiksi**, joilla kyetään vastaamaan globaaleihin ongelmiin innovatiivisesti.

Koulutus antaa opiskelijoille valmiuksia itsensä jatkuvaan kehittämiseen sekä herättää motivaation oppia omaehtoisesti koko elämänsä ajan. Olennaista asiantuntijatyössä on taito johtaa omaa ja muiden työtä. Valmistuttuaan opiskelijalla on tutkinnon lisäksi työkaluja ja osaamista huolehtia omasta jaksamisestaan työuran aikana. Hän osaa huolehtia itsestään ja rakentaa koko työyhteisön hyvinvointia.

Kansainvälisyys on integroituna kaikkeen korkeakoulun toimintaan luontevana osana. Globaali toimintaympäristö ei ainoastaan odota valmistumisen jälkeen, vaan jo korkeakouluopintojen aikana opiskelija toimii alansa kansainvälisissä yhteisöissä. Ulkomaisten yhteistyökorkeakoulujen opintoja voi suorittaa joustavasti ja niistä saadaan vierailuvia luennoitsijoita muun muassa verkon välityksellä. Korkeakoulujen kansainvälisen yhteistyön lisäksi opetushenkilökuntaa kannustetaan luomaan laajat kansainväliset verkostot ja hyödyntämään niitä myös opetuksessa.

Koulutuspolitiikka on pitkäjänteistä ja suunnitelmallista. Koulutusta ennakoidaan niin määrällisesti kuin laadullisesti ja korkeakouluilla itsellään on vahva rooli ennakoinnissa yhdessä työelämän kanssa. Koulutuksen järjestäjiä kannustetaan luomaan uudenlaisia koulutusohjelmia, jotka yhdistävät luovasti olemassa olevaa opintotarjontaa.

Opiskelijoita rohkaistaan etsimään yksilöllisiä koulutuspolkuja. Korkeakoulutuksessa tuotetaan osaamista perinteisten alojen lisäksi toistaiseksi vielä vähemmän tunnetuille tai jopa tyystin tuntemattomille aloille. **Korkeatasoisen tutkimus- ja kehittämistoiminnan kautta tuorein tieto on korkeakouluissa, mutta tieto ei ole korkeakoulujen yksinoikeus.** Sen sijaan tietoa levitetään laajalti yhteiskunnan eri osa-alueille ja muualla tuotettua tietoa omaksutaan ja hyödynnetään nopeasti.

Korkeakoulutus on ottanut takaisin asemansa muutoksen dynamona luomalla yhteiskunnallista muutosta, uutta tietoa, innovaatioita ja uudenlaista osaamista sekä etsimällä ratkaisuja moderneihin ja globaaleihin ongelmiin. Erityisesti korkeakouluista valmistuneilla on keskeinen ja aktiivinen rooli yhteiskunnan ongelmien esiin nostamisessa sekä ratkaisujen etsimisessä.

Opiskelijoiden on mahdollista aloittaa yritystoiminta jo opintojensa aikana ja suorittaa muun muassa harjoittelujaksot omassa yrityksessään.

TOINEN ASTE JA HAKEUTUMINEN KORKEAKOULUTUK- SEEN

Ylioppilaskirjoituksista on luovuttu, jolloin abiturienttien aikaa vapautuu korkeakoulutuksen hakuprosessiin valmistautumiseen ja osallistumiseen.

Mahdollinen valintakoemateriaali antaa realistisen kuvan siitä, mitä opiskelija tulee opiskelemaan. Toisen asteen ja korkeakoulujen nivelvaihe sujuvoituu kehittämällä valintakokeiden rinnalle yhä enemmän vaihtoehtoisia tapoja valita opiskelijoita. **Hyvä valintamenetelmä perustuu korkeakoulun ja työelämän yhteiseen näkemykseen siitä, millaisia taitoja ja tietoja alan opiskelijan tulee hallita selvitäkseen opinnoista ja pärjätäkseen työelämässä.**

Valintamenetelmän tulee mitata myös hakijan motivaatiota ja soveltuvuutta alalle. Esimerkiksi MOOCien (Massive Open Online Course) kaltaiset ajasta ja paikasta riippumattomat pidemmän aikavälin sitoutuneisuutta ja soveltuvuutta mittaavat menetelmät, jotka voi myöhemmin hyväksilukea osaksi tutkintoa, ovat suositeltavia. Koko tämä korkeakoulujen hakuprosessi on avoin ja kaikilla on yhdenvertaiset mahdollisuudet päästä korkeakoulutukseen.

Kun ylioppilaskokeista on luovuttu, lukion painopiste suuntautuu entistä enemmän yleissivistävään suuntaan ylioppilaskirjoitusten sijaan. Kolmevuotisen ylioppilaskirjoituksiin valmentautumisen ja siitä syntyvän paineen sijaan olennaisinta lukiokoulutuksessa on oppiminen, itsensä sivistäminen ja korkeakouluopintoihin valmistautuminen.

Lukiolaisia kannustetaan ottamaan opintoja myös ammatillisen koulutuksen puolelta, jotta osaamis pohja olisi mahdollisimman laaja toisen asteen opintojen valmistuttua. **Ammatillisen koulutuksen yleinen jatko-opintokelpoisuus on turvattu riittävällä määrällä yleissivistäviä oppiaineita. Tutkinnon osien valitseminen toisen asteen duaalimallin molemmin puolin on helppoa ja siihen kannustetaan.**

Toisen asteen opintojen ohjaukseen varataan riittävästi resursseja, jolloin ohjausta on tarjolla täysimääräisesti heti ensimmäisestä vuodesta saakka, mikä edesauttaa yksilön vahvuuksien löytämistä ja hakeutumisista mielekkäälle ura- tai opintopolulle.

Ohjauksessa ja opetuksessa kiinnitetään huomiota koulutuksen periytyvyyden sekä koulutusalojen sukupuolittuneisuuden määrätietoiseen vähentämiseen. Toisen asteen koulutuksen keskeyttämisten vähentämiseksi opintojen ohjausta tehostetaan erityisesti niiden opiskelijoiden kohdalla, jotka tarvitsevat tukea opinnoissa kiinni pysymiseen. Erityisesti panostetaan sellaisiin yksilöihin, jotka uhkaavat jäädä sosiaaliturvan varaan toisen asteen jälkeen.

Siirtymistä toiselta asteelta korkeakouluopintoihin helpotetaan kannustamalla nuoria suorittamaan korkeakouluopintoja jo toisen asteen opintojen aikana. Korkeakoulut rakentavat toisen asteen opiskelijoille suunnattua verkko-opintotarjontaa, jolloin toisen asteen opiskelupaikakunta ei muodostu esteeksi suorittaa korkeakouluopintoja. Opiskelija saa tarkan kuvan siitä, millaista kyseisen alan opiskelu on ja mitä se vaatii. Hänellä on mahdollisuus myös etsiä omaa alaansa kokeilemalla eri alojen korkeakouluopintoja, jolloin valinta itse hakuvaiheessa on todennäköisemmin oikea. Tultuaan hyväksytyksi korkeakouluun hän voi sisällyttää nämä opinnot tutkintoonsa.

OPIKELU JA OPETUS KORKEAKOULUSSA

Korkeakoulupedagogiikkaan panostaminen on avainasemassa korkeakoulutuksen uudistamisessa. Sen kehittämiseen ja tutkimukseen investoidaan, jotta suomalainen opetus ja ohjaus olisi huippuluokkaa läpi koulutuspolun aina varhaiskasvatuksesta korkeakoulutukseen asti.

Pedagogiset ratkaisut ovat osallistavia, innostavia ja vastuuttavat aiempaa enemmän opiskelijaa omasta oppimisestaan. **Opetuksessa on mukana työelämää simuloivia tilanteita, joissa opiskelija voi epäonnistua turvallisesti kokemusta reflektoiden.** Opiskelija oppii vastaanottamaan ja antamaan palautetta, kun hän saa opinnoissa suoriutumistaan muutakin palautetta kuin vain numeerisen arvioinnin. Opiskelijan suorituksia arvioi useampi henkilö, myös vertaisarviointina. Arvioitavan opiskelijan henkilöllisyyttä ei paljasteta, jolloin poistetaan ennako-oletusten vaikutus arviointiin sekä arvioinnin subjektiivisuus.

Opettajat suunnittelevat ja toteuttavat yhdessä opintokokonaisuuksia eri alojen rajapinnoilla. Interaktiivisia opetusmateriaaleja laaditaan yhdessä ja jaetaan avoimesti siinä missä opetuksen hyviä käytänteitä yleisestikin. Täysin uudenlaisia pedagogisia ratkaisuja uskalletaan kokeilla rohkeasti ja ennakkoluulottomasti.

Opiskelijat suhtautuvat avoimesti uusiin oppimistapoihin ja -menetelmiin, koska ovat koko opintopolkunsa ajan tottuneet monipuolisiin pedagogisiin menetelmiin. Muun muassa puettavaa teknologiaa ja virtuaaliosallistumista hyödynnetään opetuksessa.

Korkeakoulut tekevät monialaista yhteistyötä paitsi toistensa myös toisen asteen oppilaitosten kanssa sekä opetuksessa että tukipalveluiden järjestämisessä. Konkreettisenä esimerkkinä yhteistyöstä on korkeakoulujen yhteinen verkko-opintotarjotin.

Korkeakouluilla on vastuu kaikkien opiskelijoiden opintopolun tukemisessa riippumatta siitä, millainen oppija on kyseessä. Opintopolut ovat joustavia, ja yksilöllistä ohjausta on tarjolla aina tarpeen mukaan. Koulutus on laadukasta, kun sekä opiskelija, työelämä että yhteiskunta saavat sen kautta tavoittelemansa ja tarvitsemansa tiedot ja taidot.

Osaaminen haastaa tutkintokeskeisyyden. **Muodollisen koulutusjärjestelmän ulkopuolella hankittua osaamista arvostetaan ja korkeakouluilla on sujuvat käytännöt tällaisen osaamisen opinnollistamiseksi.** Korkeakoulujen tulee huomioida tämä ja uudistaa jatkuvasti koulutuksen sisältöjä niin, että tutkinnon arvo kilpailuvalttina työmarkkinoilla säilyy.

Koulutuksen ajankohtaisen sisällön lisäksi sen valtteina säilyvät kriittisen ajattelun kehittyminen, kansainvälinen osaaminen sekä opintojen ja TKI-projektien aikana syntyneet kontaktit. Tutkintovaatimukset päivitetään paitsi julkisella myös yksityisellä puolella. Alempi korkeakoulututkinto täyttää kelpoisuusvaatimukset ja sillä on todelliset mahdollisuudet työllistyä. Tehtävät, joihin vaaditaan ylempää korkeakoulututkintoa, eroavat selkeästi vaativampina erityisasiantuntemusta edellyttävinä tehtävinä.

Myös alemman ja ylempään tutkinnon koulutusten sisällöt eroavat selkeästi toisistaan. Alempi korkeakoulututkinto antaa alalta laajan tieto- ja taitopohjan kuitenkin tarjoten samalla jo opintojen alusta mahdollisuuden vahvistaa omaa ammatti-identiteettiä. Erikoistuminen ja tiettyyn teemaan syventyminen tapahtuu pääasiassa joko työelämässä, ylempässä korkeakoulututkinnossa tai muissa myöhemmin suoritettavissa opinnoissa.

TYÖELÄMÄ

Työelämä ei ole koulutuksesta erillinen, valmistumisen jälkeen hämmöttävä elämänvaihe, vaan aito osa korkeakoulujen ja niissä opiskelevien arkea.

Opintojen aikaista työntekoa ei nähdä opintoja hidastavana mörkönä, vaan sen sijaan loistavana mahdollisuutena kasvattaa ammatti-identiteettiä ja asiantuntijuutta limittäin opiskelun kanssa. Opintojen ohessa tehty työ lasketaan osaksi työuraa. Näiden työtehtävien kautta hankittu osaaminen hyväksytään soveltuvin osin tutkintoon.

Korkeakoulut myös tarjoavat opiskelijoille mahdollisuuksia hankkia työkokemusta toimimalla korkeakoulun sisällä esimerkiksi tutkimus- ja kehittämishankkeissa. **Eri tavoin lahjakkaita yksilöitä kannustetaan jäämään korkeakoulumaailmaan kehittämään ja tutkimaan, eikä siirtymään yksinomaan yksityiselle sektorille töihin.**

Koulutuksen ja työelämän nivoutuessa tiiviimmin yhteen tutkintoa ei ole välttämätöntä ottaa ulos heti, vaan opintoja voi pilkkoa pienempiin osiin työelämän varrelle.

Korkeakouluilla on huomattava rooli nuorten asiantuntijoiden verkostojen luomisessa, kehittämisessä ja kasvattamisessa. **Merkittävä osa tutkinnon arvosta muodostuu verkostosta, jonka opiskelija luo opiskeluaikanaan.** Oman osaamisen kehittäminen yhdessä muiden kanssa rakentaa pohjaa työelämässä toimimiselle.

Alumnit ovat tärkeä linkki ja osallistava alumnitoiminta merkittävä korkeakouluja kehittävä voima. Alumnikulttuuria kehitetäänkin aktiivisesti.

KOMPETENS

Utöver kompetens inom sin egen bransch så ökar betydelsen av så kallade allmänna färdigheter. Digitalisering, teknikens utveckling och andra megatrender förändrar hur arbete utförs inom alla branscher. Mängden existerande information ökar hela tiden.

I och med den här förändringen är det omöjligt för en person att ha koll på all information i sin bransch. **Att kunna tillägna sig ny kunskap och att tillämpa den inhämtade kunskapen utgör viktiga arbetslivsfärdigheter och ger verktyg att innovativt möta globala utmaningar.**

Utbildning ger studerande färdigheter att kontinuerligt utveckla sig själva och motiverar till självmant livslångt lärande. Grundläggande inom för sakkunnigarbete är att kunna leda sitt eget och andras arbete. Då den studerande tar examen har hen utöver en examen även verktyg och kompetens att se till sitt välbefinnande under arbetskarriären. Hen kan ta hand om sig och bidra till hela arbetsgemenskapens välbefinnande.

Internationella perspektiv är integrerade som en naturlig del i all högskolans verksamhet. Redan under sina högskolestudier tar studeranden del i internationella sammanhang inom sin bransch och en global omvärld är inte något som väntar först efter examen. Det går att flexibelt avlägga kurser vid utländska samarbetshögskolor och studerandena kan ta del av gästföreläsningar bland annat på nätet. Utöver högskolornas internationella samarbete så uppmuntras undervisningspersonalen även att skapa breda internationella kontaktnät och att använda sig av dem i sin undervisning.

Utbildningspolitiken är långsiktig och konsekvent. Prognoserna för utbildning är såväl kvantitativa som kvalitativa. Högskolorna utarbetar aktivt prognoser i samarbete med arbetslivet. Utbildningsarrangörer uppmuntras att skapa nydanande utbildningsprogram som smidigt kopplar samman det befintliga studieutbudet.

Studenter uppmuntras identifiera personliga, individuella utbildningsvägar. Den högre utbildningen ger kompetens inte endast för de traditionella ämnesområdena utan även för mindre kända eller till och med helt okända branscher. **Högskolorna har genom forskning och utveckling av god kvalitet den färskaste kunskapen, men har inte ensamrätt till den.** Kunskap sprids i stället brett inom olika samhällsområden. Högskolorna tar till sig och tillämpar omgående även information som producerats på annat håll.

Den högre utbildningen har återerövat sin position som en drivkraft för förändring genom att den skapar samhällsrelaterad förändring, ny kunskap, innovationer och en ny sorts kompetens samt genom att utbildningen söker lösningar på moderna och globala problem. Särskilt personer som har en högskoleexamen har en central och aktiv roll i att lyfta fram samhällsrelaterade utmaningar och söka lösningar på dem. Det är möjligt för studenter att grunda företag redan under studietiden och att bland annat göra praktik vid det egna företaget.

ANDRA STADIET OCH ATT SÖKA TILL HÖGRE UTBILDNING

Studentskrivningarna är ett minne blott. Abiturienterna har därmed mer tid att förbereda sig på och delta i högskoleansökningsprocessen.

Eventuellt material som används vid inträdesprovet ger en realistisk bild av vad studierna går ut på. Övergången från andra stadiet till högskolestudier är smidigare då man utöver urvalsproven utvecklat flera alternativa sätt att anta studenter. **En god urvalsmetod grundar sig på högskolans och arbetslivets gemensamma syn på hurdana färdigheter och hurdan kunskap studenter ska behärska**

för att klara av sina studier och för att klara sig i arbetslivet.

Urvalsmetoden ska även mäta den sökandes motivation och lämplighet för branschen. Helst används metoder i stil med MOOC (Massive Open Online Course), som är oberoende av tid och plats och mäter engagemang och lämplighet över en längre tid samt senare kan inkluderas i examen. Hela ansökningsprocessen till högskolorna är öppen och alla har jämlika möjligheter att bli antagna för högre studier.

Efter att studentskrivningarna frångåtts blir fokus för gymnasiet i stället allt mer allmänbildande. Det väsentliga i gymnasieutbildningen är att lära sig, att bilda sig och att förbereda sig på högskolestudier, i stället för att i tre år förbereda sig på och stressa inför studentskrivningarna.

Gymnasister uppmuntras att avlägga studier även inom yrkesutbildningen så att kunskapsbasen är så bred som möjlig då de går ut andra stadiet. **Den allmänna behörigheten för fortsatta studier efter yrkesutbildningen är tryggad genom en tillräcklig mängd allmänbildande studier. Det är lätt att välja innehåll för examen från båda sidorna av dualmodellen och att göra så uppmuntras.**

Det finns tillräckliga resurser avsatta för studiehandledning på andra stadiet. Handledning erbjuds fullt ut genast från det första året, vilket stöder identifiering av individuella styrkor och att den studerande gör meningsfulla karriär- eller studieval. Inom handledningen och undervisningen fästs uppmärksamhet på utbildningens ärlighet samt att medvetet minska könsuppdelningen inom olika utbildningsområden.

För att minska antalet avhopp på andra stadiet effektiveras studiehandledningen speciellt för sådana studerande som behöver stöd för att klara sina studier. Särskilda satsningar görs på sådana individer som löper risk att bli beroende av socialbidrag efter andra stadiet.

Övergången från andra stadiet till högre utbildning underlättas genom att uppmuntra unga att avlägga högskolestudier redan under

andra stadiet. Högskolorna bygger upp ett utbud av nätstudier som riktar sig till studerande på andra stadiet. På så sätt utgör inte studieorten på andra stadiet något hinder för att avlägga högskolestudier. Den studerande får en korrekt bild av vad det innebär att studerande ifrågavarande ämne och vad studierna kräver. Den studerande har även möjlighet att leta sig till sin egen bransch genom att prova på högskolestudier inom olika branscher. Det medför en större sannolikhet för att hen gör rätt val då hen söker till högre utbildning. Då den studerande blir antagen kan hen få de här studierna tillgodoräknade.

STUDIER OCH UNDERVISNING VID HÖGSKOLORNA

Satsningar på högskolepedagogik har en nyckelroll i att förnya den högre utbildningen. Investeringar görs i att utveckla och forska i högskolepedagogik, det här för att undervisningen och handledningen i Finland ska vara av toppklass under hela utbildningsvägen alltifrån småbarnsfostran till högre utbildning.

De pedagogiska lösningarna är engagerande, entusiasmerande och lägger i allt högre grad ansvaret för inläring på studerande. Undervisningen omfattar situationer som simulerar arbetslivet. Via dem kan den studerande tryggt misslyckas och reflektera över erfarenheten. Den studerande lär sig ta emot och ge respons då hen får även annan respons på sina studieprestationer än en numerisk bedömning. Flera personer utvärderar den studerandes prestationer och även peer evaluation tillämpas. De utvärderade studerandes identitet avslöjas inte, vilket eliminerar fördomars inverkan på och subjektiviteten i bedömningen.

Lärarna planerar och förverkligar tillsammans studiehelheter i skärpunkten för olika branscher. Lärare skapar tillsammans interaktivt undervisningsmaterial som delas öppet, liksom god praxis i allmänhet. Helt nya pedagogiska lösningar testas modigt och fördomsfritt. Studerandena förhåller sig öppet till nya metoder för inläring eftersom de under hela sin studiegång har vant sig vid mångsidiga pedagogiska metoder. I undervisningen används bland annat kroppsnära teknik och virtuellt deltagande.

Högskolorna har multidisciplinärt samarbete med såväl varandra som andra stadiets läroinrättningar. Samarbetet omfattar såväl undervisning som stödtjänster. Ett konkret exempel på samarbetet är högskolornas gemensamma utbud av nätstudier.

Högskolorna bär ansvar för att stöda alla studerande i deras studiegång, oberoende av hurdan den studerande är som inlärare. Studievägarna är flexibla och studerande erbjuds individuell handledning vid behov. Utbildningen är av god kvalitet då såväl den studerande, arbetslivet som samhället genom den får den kunskap och de färdigheter som de vill ha och behöver.

Kompetens utmanar examensfokus. **Eventuell kompetens som förvärvats utanför det formella utbildningssystemet värderas och högskolorna har fungerade praxis för att omvandla sådan kompetens till studiepoäng.** Högskolorna bör beakta det här och kontinuerligt uppdatera innehållet i utbildningen så att examens värde som en konkurrensförmån på arbetsmarknaden kvarstår.

Utöver att utbildningen omfattar ett aktuellt innehåll så kvarstår utvecklingen av kritiskt tänkande, internationell kompetens samt kontakter som uppstått under studierna och FUI-projekt som konkurrensfördelar. Behörighetskraven uppdateras både inom den offentliga och privata sektorn. En lägre högskoleexamen ger behörighet och reella sysselsättningsmöjligheter. Sådana uppgifter som kräver en högre högskoleexamen står tydligt ut som jobb där krävande specialkunskap förutsätts.

Innehållet i utbildningen för lägre och högre examina skiljer sig tydligt från varandra. En lägre högskoleexamen ger en bred

kunskaps- och färdighetsbas för branschen samtidigt som den från första början erbjuder studerande möjlighet att stärka sin egen yrkesidentitet. Specialisering och att fördjupa sig i ett specifikt tema sker i huvudsak antingen i arbetslivet, under en högre högskoleexamen eller genom studier som avläggs senare.

ARBETSLIVET

Arbetslivet är inte en skild fas av livet som spökar efter examen, utan en genuin del av högskolornas och studerandenas vardag.

Arbete under studietiden ser inte som ett spöke som spökar efter studietiden. I stället ses det som en ypperlig möjlighet att stärka sin yrkesidentitet och sakkunskap vid sidan av studierna. Det arbete som utförs under studierna ses som en del av arbetskarriären. Den kompetens som personer skaffat sig genom sådana arbetsuppgifter tillgodoräknas i tillämpliga delar i examen.

Högskolorna erbjuder även studerande möjligheter att få arbetserfarenhet genom att delta i exempelvis forsknings- och undersökningsprojekt vid högskolan. **Individer med olika begåvning uppmuntras att stanna kvar i högskolevärlden för att utveckla och forska i stället för att endast övergå till att jobba i den privata sektorn.** Då utbildning och arbetsliv tätare förs samman i en och samma examen så är det inte nödvändigt att genast ta ut examen, utan studierna kan delas upp i mindre delar under arbetslivet.

Högskolorna har en viktig roll i att skapa, utveckla och bredda nätverk för unga sakkunniga. En betydande del av examens värde utgörs av de nätverk som den studerande skapar under sin studietid. Att tillsammans med andra utveckla sin egen kompetens skapar en grund för att delta i arbetslivet. Alumner är en viktig länk. Deltagandegörande alumnverksamhet är en viktig faktor i att utveckla högskolorna. Högskolorna utvecklar aktivt alumnkulturen.

Suomen opiskelijakuntien liitto – SAMOK ry
Lapinrinne 2, 00180 Helsinki
www.samok.fi
